



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνίαν. 18
Τριμηνίαν. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μιν εν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Λρ. 2358. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Νόμος 10.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους νὰ παραληφθῇ ἡ ἐκ
τῆς ἀκαλλιέργειας τῶν ἐθνικῶν κλημάτων περὶ τὴν φρονί-
αν νὰ φιλώσιν αὐτὰ τὰ κτήματα εἰς καλὴν κατάστασιν,
ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ οἱ πολῖται ἀπολαμβάνοντες
τὴν καρπὸν αὐτῶν, καὶ νὰ προσπορῇται καὶ τὸ ἐθνικὸν
Ταμεῖον πρότερον τινα·

Θυμῶντες προσέτι ὅτι, ὅταν ταῦτα καλλιεργῶνται
πρὸς ἰσχυρὰν, γίνεται τελειότερα ἡ καλλιέργεια, κα-
ὲρ εἴται περισσύτερον καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλοι οἱ κατὰ πόλεις καὶ χωρία ἐκάστης ἐπαρχίας
ἐθνικὴ ἐλαιῶνες, αἱ ἐθνικαὶ ἄμπελοι, αἱ σταφιδάμπελοι, οἱ
κῆποι, τὰ περιβόλια, αἱ συκαὶ, αἱ συκαμινομοραῖαι, αἱ
βαλανιδιαί, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐθνικὰ δένδρα, ὅσα φέρουσι
καρπὸν χρησίμῳ εἰς τροφήν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανί-
αν, μετὰ τῆς ἐμπεριεχούσης αὐτὰ γῆς, θέλουσι ἐνοικιασθῇ
ἐπὶ δημοπρατίας εἰς τὸν ὅτι προσφέρῃ πλεονέκτα τιμὴν
διὰ δέκα χρόνους.

Β'. Θέλουσι ἐνοικιασθῇ παρὸς δέκα χρόνους καὶ
οἱ κατὰ τὴν Σάλονα, Βοτάνταν καὶ Κίριον ἐθνικοὶ
ἐλαιῶνες, σταφιδῶνες καὶ ἄμπελῶνες, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ὑπο-
θήκην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ θέλουσι δίδεσθαι εἰς
αὐτὴν τὸ ἐνοίκιον αὐτῶν.

Γ'. Ἐκαστὸν κτῆμα θέλει ἐνοικιάζεσθαι χωριστὰ κατὰ
τὰ σύνορα του, δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκτασιν εἶχει ὑπὸ
τὴν κυριότητά τοῦ ἰδιοκτῆτη. Οὐδεὶς ὅμως δύναται
νὰ ἐνοικιάσῃ κτῆμα ὁλοκλήρως ἀδελφές, ἔχον πλείω τῶν
διακοσίων ἐλαιοδένδρων, ἢ δεκαπέντε στρεμμάτων σταφι-
δάμπελον ἢ ἄμπελον ὡς ἑγγιστα.

Δ'. Τα σποράδιαι κείμενα δένδρα καὶ μὴ σχηματίζοντα
ἀντιστάμενην ποσότητα, ὅποιονδήποτε γένους καὶ ἂν εἴη, θέ-
λουσι ἐνοικιάζεσθαι κατὰ ῥίζαν, σημαίνοντον τοῦ τέπου,
ὅπου κείται ἕκαστον.

Ε'. Τα βεδλαμμένα ἢ κομμένα δένδρα, ἢ ἄμπελοι, ἢ

σταφιδάμπελοι, θέλουσι διαιρεθῇ εἰς τμήματα, καθὼς καὶ
τὰ ἀδελφά, καὶ ἡ δημοπρασία αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀνὰ
μερίδας περιεχούσας ἀδελφά καὶ βεδλαμμένα κατ' ἀνα-
λογίαν τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου τὰ κτήματα ταῦτα,
εὐρισκόμενα ἀδελφῶν δένδρων, ἢ ἄμπελων, ἢ σταφιδάμπε-
λων ἐνοικίται ὅμως πάλιν ὅτι ἡ πιστοὶ τῶν ἀδελφῶν
θέλει εἶναι κατὰ τὸ άρθρον Γ', ἢ δὲ τῶν βεδλαμμένων ἀπε-
ρίριστος.

ΣΓ'. Τὸ ἐν δέκατον τοῦ ἐνοικίου θέλει διαιρεθῇ εἰς δύο
δόσεις πληρωτέας τὴν μὲν ἐπὶ χεῖρα, τὴν δὲ μετὰ ἑξ
μηνίας· τὰ δὲ λοιπὰ κτήματα θέλουσι πληρῶνεσθαι ἀνὰ ἐν
δέκατον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται
εἰς πληρωμὴν ἄλλου τοῦτος, ἀλλ' ἐν τῷ δέκατον φέρει.

Ζ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑποχρεοί νὰ καλλιεργῶσιν αὐτὰ
τὰ κτήματα, κατὰ τὸν περὶ καλλιέργειας αὐτῶν συνῆθει-
σιν, νὰ περιποιῶνται τὰ ἐν τοῖς κήποις, ἄμπελοι καὶ
σταφιδάμπελοι εὐρισκόμενα δένδρα, ὡς καὶ νὰ φυτεύωσιν
ἄλλα κάρτιμα δένδρα, καὶ ἐπὶ τούτων θέλουσι θεμελιωθῇ
αἱ μετὰ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἰδιαίτεραι
συμφωνίαι, αἱ ὁποῖαι θέλουσι διακηρυχθῇ εἰς τὸν καιρὸν
τῆς δημοπρατίας.

Η'. Ἡ δημοπρασία θέλει γένῃ διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπιλο-
πίαι, καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Θ'. Εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν θέλει σημειῶσθαι
ὡς ἑγγιστα ἢ ἐκτάσι τοῦ κτηματός, καὶ ὁ ἀριθμὸς, ἡ ση-
μειωσις καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων δένδρων.

Ι'. Εἰς τὴν ἑτέραν τῆς προθεσμίας τῶν δέκα χρόνων, ἂν
ἡ Κυβερνητικὴ Διεύθυνσις νὰ ἐνοικιάσῃ ἐκ νέου τὰ ἐθνικὰ ταῦτα
κτήματα, ἢ νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ, θέλουσι προσημασθῇ οἱ πρῶ-
τοι ἐνοικιασταὶ μὲν ἐν δέκατον ὀλιγώτερον τῆς παρ' ἄλλων
ἐπὶ δημοπρατίας προσφερθησομένης τιμῆς· ἄλλα τοῦτο θέ-
λει γένῃ, ὅταν γνωρισθῇ ἀπὸ διωρισμένους εἰδήμονας ἢ
ἀκριβοῦς καλλιέργειας αὐτῶν κατὰ τὰ συμφωνίας τῶν ἢ δὲ
νέα ἐνοικιάσεις αὐτῶν θέλει γίνῃ ἐν ἔτοι, πρὶν τῆς προ-
θεσμίας.

ΙΑ'. Οἱ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα Ἐπαρχίαι Ἐπίτροποι
καὶ Διοικηταὶ θέλουσι ἐφρενεῖ ὡς ἐπίτροποι τῆς Κυβε-
ρνήσεως εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ περιποίησιν τῶν ἐνοικια-
σμένων ἐθνικῶν κλημάτων, καὶ θέλουσι εἶναι εἰς χάριν

μπεριλαμβανόντες καὶ ἓνα ἢ δύο ἐκ τῶν δημογερόνων ἐπαρχίας, ἢ καὶ ἄλλου, εἰδήμονος πολιίτου, νὰ ἐπιβλέπωι αὐτοπροσώπῳ, τοῦλάχιστον Τεσσαρας φορὰς, χρόνον αὐτὰ, ἀναφέροντες λεπτομερῶς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

ΙΒ'. Ἐν τις τῶν ἐνοικιαυτῶν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἐκπληροῖ κατ' ὅλην τὴν ἐλπίσιν ὅσα διαλαμβάνουν αἱ μεταξὺ τῆς ὑδρονήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι. Τότε ἡ Κυβερνησις εἰς τὸ δικαίωμα ν' ἀφαιρήσῃ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ ὅποιον ἐνοικίε κτῆμα, καὶ νὰ τὸ δώσῃ εἰς ἄλλον διὰ δημοπρασίας.

ὄχι μόνον χωρὶς ν' ἀποζημιωῖ τὸν πρῶτον δι' ὅσα ἕως ἐκείνην τὴν στιγμήν ἔχει πληρωμένα εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑποχρεωῖ κατ' ἐκτίμησιν, εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Ταμεῖου, διὰ τὴν ὁποίαν ἤτελε προξενήσει ζημίαν εἰς τὸ αὐτὸ κτῆμα.

ΙΓ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἄρ. 178. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 152 ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, συμφώνως μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 157 διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ὡς ἐφεξῆς:

Ὁ Κ. Ἀδρόνικος Παῖκος,

Ὁ Κ. Ζ. Ταγκόπουλος, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Λιονάρδος Βαλέτας, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἰωάννης Κωτάκης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Γεώργιος Πραντύντας, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Δ. Ι. Τσιλιάνης,

Ὁ Κ. Δ. Σκορδιλῆς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἰω. Μ. Μαυρογερδάτος, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἠλίδαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Π. Βάρδουλος, πρῶν Πάρεδρος,

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Μπέλλος, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Κάτω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Βασίλειος Κουρουσόπουλος, πρῶν Εἰρηδίκης Ζάχολης

Ὁ Κ. Ἀναγνώστης Οἰκονομέπουλος, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἰω. Σωμάκης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Χαράλαμπος Μιλιάνης, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Α. Μιχαήλης, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Μ. Κάβδα,

Ὁ Κ. Κυρίτση, Μαργαρίτου, πρῶν Πρόεδρος.

Ὁ Κ. Π. Παπαδάκης, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Α. Πολυζωίδης,

Ὁ Κ. Μ. Δημητριάδης, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἰωάννης Οἰκονομιδης, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Δημήτριος Γουζελῆς, πρῶν Πρόεδρος,

Ὁ Κ. Ἰω. Σάββα Ἄνιοι,

Ὁ Κ. Νικόλαος Φλογαΐης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Πρωτοκλήτου,

εἰς τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον Πρωτοκλήτου.

εἰς τὸ κατὰ τὰ Καλάβρυτα.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Γαστούνην.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Λακεδαίμονα καὶ Μονεμβασίαν.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Καρύταιναν.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Βοιτίτισαν καὶ Π. Πάτρας.

εἰς τὸ κατὰ τὸ Φανάρι καὶ Πύργον.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεσσήνην, Κορώνην καὶ Νεοκάστρεα.

εἰς τὸ κατὰ τὸ Νησίον καὶ Καλαμάταν.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἰμπλάκινα καὶ Ἀνδρούσαν.

εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Τρίπολιν καὶ Λεοντάρι.

εἰς τὸ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον.

εἰς τὸ κατὰ τὸν Κάτω Νιχαῖε.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Ὑδραν καὶ Σπέτσας.

εἰς τὸ κατὰ τὸν Πόρον, Αἴγινα, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἄνδρον καὶ Κέα.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Σύρον καὶ Μύκκον.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Τήνον καὶ Θερμιά.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Σίφνον, Μῆλον, Κίμωλον καὶ Σέριφον.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἴον, Σίλυνον, Πολύσανδρον καὶ Λιερύον.

εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκόπελον, Σκιάθον, Σκίρον καὶ Ἠλιοδρόμια.

Ὁ Φωκᾶς Φραγούλης, πρῶν Εἰρηνοδίκης Κορίνθου, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαντορήνην καὶ Ἀνάφην.
 Ὁ Χριστόδουλος Κρασσᾶς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ } διαμένει εἰς τὴν Δέσιν του.
 κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου,
 Ὁ Χ. Παπαδόπουλος, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ } διαμένει ὡσαύτως εἰς τὴν Δέσιν του.
 τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου,

Διορίζεται Πρόεδρος τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου ὁ Κ. Ἀναστάσιος Κατσαίτης, πρῶν μέλος τοῦ Ἀνεκκλήτου.

Διορίζονται μέλη τῶν δύο Ἐκκλήτων, τοῦ μὲν τῆς Πελοποννήσου, τοῦ δὲ τῶν νήσων, ὡς ἐφεξῆς ἦτοι
 εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον,

Κ. Θ. Σούντιας, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας Πρωτοκλήτου,

Κ. Α. Χυτσοπούλου, καὶ

Κ. Ἰάκωβος Παξημάδης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐμπορικοῦ.

Κ. Ἰω. Πανᾶς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Κεντρικὰς Κυκλάδας Πρωτοκλήτου, διορίζεται δημόσιος Συνηγόρος εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλήτου.

Ὁ Κ. Γ. Νικητιάδης, πρῶν Γραμματεὺς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδαν Πρωτοκλήτου, διορίζεται Γραμματεὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλήτου.

Εἰς τὸ κατὰ τὰς νήτους, οἱ Κύριοι Γ. Ψύλλας, Ἰωάννης Θεοτόκης καὶ Δ. Αἰνιάν.

Ὁ διορισμὸς τοῦ δημοσίου Συνηγόρου εἰς τοῦτο τὸ Ἐκκλήτου ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὁ Κ. Ἰωάννης Φεστας, πρῶν Γραμματεὺς τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Πρωτοκλήτου, διορίζεται Γραμματεὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλήτου.

4. Διορίζονται μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὰ ἐφεξῆς

Ὁ Κ. Μ. Σικελιανός, πρῶν Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου,

Ὁ Κ. Στάμος Δατκαλόπουλος,

Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Φωκᾶς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Λόβος, καὶ

Ὁ Κ. Μιχαὴλ Α. Καίρης, πρῶν μέλος τοῦ Ἀνεκκλήτου.

Ὁ Κ. Γ. Α. Ῥάλης, πρῶν δημόσιος Συνηγόρος τοῦ Ἀνεκκλήτου, διορίζεται δημόσιος Συνηγόρος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον. — Ὁ διορισμὸς τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

5. Διορίζεται προσωρινὰ εἶραι τῶν δύο Ἐκκλήτων, καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, αἱ ἐφεξῆς:

Τοῦ μὲν Ἐκκλήτου τῆς Πελοποννήσου, ἡ Τριπολιτσά.

Τοῦ δὲ Ἐκκλήτου τῶν νήσων, ἡ Μύκονος,

καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ Ἄργος.

6. Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων καὶ ὁ τοῦ Ἐμπορικοῦ, τὰ μέλη τῶν Ἐκκλήτων καὶ τοῦ Ἀνωτάτου, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, καὶ οἱ δημόσιοι Συνηγόροι, θέλουσιν κάμει τὸν ὄρκον τῶν κατὰ τὸ 154 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος, εἰς τὴν μητροπόλιν τῆς ἐπαρχίας, τοῦ Δικαστηρίου. ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς διὰ τὸ οἶκμα τῶν συνεδριάσεων τῶν, θέλουσιν κάμει ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐρχομένου Νοεμβρίου 1830.

7. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 26 Σεπτεμβρίου.

Μᾶς γράφουν ἐκ Μαγαθωησίου τῆς Σπάρτης περὶ τῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι εὐγνωμονῶντες ἔκαμει εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, διὰ τὸ εὐχάριον ἐπερὶ τῆς ἡ Α. Β. τὴν κωμόπολιν ταύτην. Μᾶς περιγράφουν ἐπίσης καὶ τὸ μνημόσιον τὸ κατὰ τὴν 14 τοῦ αὐγύστου τελεσθὲν ὑπὲρ τοῦ μικροῦ Γεωργίου τοῦ Δ' Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου, τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων μᾶς ἐπεμψαν ταυτοχρόνως ἡμεῖς περιγραφὰς τῆς τελετῆς τῇ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως γενομένης ὑπὲρ τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου Βασιλέως, ἐν τῶν τριῶν Σεμελιωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τὸν

ὁποῖον τὸ ἔθνος ἀνέγραψεν εὐγνωμοσύνην αἰώνιον. Ἀλλ' ἡ ἐπισώρευσις πολλῇ ὕλης καὶ ἡ βραχύτης τῆς ἐφημερίδος δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν ἕως τῶρα νὰ ἐκθέσωμεν τὰ περὶ τούτων εἰς πλάτος.

Ἀρ. 364. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία τῶν αὐτοχθόνων Συρίων

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ἐπισυναπτεμένην κωλολογίαν εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἐφημερίδος

γὰρ τῆς Σαύρης κάμνει εἰς τὸν 126 Ἀρ. τῆς ἐφημε-
ριδος του, παρατηρήσει, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ὁ συν-
εἶναι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς του, δηλαδὴ
ἀσχύτως, νὰ λοιδορῇ καὶ συκοφαντῇ ὅτε μὲν γενικῶς,
ἄλλοτε δὲ ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν Κυβερνήσιν
τῆς Συρίας, δὲ νὰ καταγίνεται νὰ διασπείρῃ τὰ σπέρματα
τῆς διχονοίας καὶ μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων Συρίων καὶ τῶν
προίκων ὁμογενῶν μας. Ὁ ἀνταποκριτὴς καὶ φίλος τοῦ
ἐφημεριδογράφου τούτου προσιμιάζει τὴν ἐπιστολὴν του
ὡς ἑξῆς:

Οἱ Καθολικοὶ τῆς Σύρας εἶναι πάντοτε τὸ πρῶτιστον
ἐντικείμενον τοῦ Κόμητος Καποδίστρια. „

Ἀλλ' εἰς τί τάχα ἐπιστηζόμενος εἶπε ταῦτα; μήπως
ἡ Κυβερνήτης μας δὲν ἐθεώρητε πάντοτε τοὺς αὐτοχθόνους
Συρίους ὡς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας; μήπως
μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ἀφ' οὗ δηλ. διελύθη
τὸ νέφος τῆς ἀναρχίας, δὲν ἀπολαύομεν πάντοτε τὰ ἐκ
τῆς εὐνομίας καὶ εὐταξίας ἀγαθὰ;

Οἱ κατὰ καιρὸν χρηματισαντες ἐνταῦθα Διοικηταί,
πιστοὶ διεγερθεῖς τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων τῆς Σ. Κυ-
βερνήτεώς μας, δὲν ἠμέλησαν νὰ κάμουν πάντοτε καὶ πρὸς
τοὺς αὐτοχθόνους Συρίους πᾶν ὅ,τι πατρικὴ καὶ ἐλευθέρᾳ
διοίκησις ὀφείλει πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς.

Διὰ νὰ στηλιτεύσωμεν τὸν φθνασκὸν ἀνταποκριτὴν του.
ἔχομεν δε γυατὰ ἱκανὰ νὰ παραστήσωμεν, ὅτι αἱ θρησκευ-
τικαὶ τελεαὶ τῶν Καθολικῶν ὑπεραποστήσαν πάντοτε
ἀπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν Διοικητῆς. Μάρτυς δὲ τούτων εἶναι
ἡ ὑπ' Ἀρ. 5929 πρόκλησις τοῦ παύσαντος Ἐκτάκτου
Ἐπιτρόπου Κυρίου Ν. Καλλέργη, δι' ἣς προτκαλεῖται ἡ
Δημογεροντία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως τὰς θρησκευτικὰς
τελετάς τῆς διὰ λιτανικῆς πομπῆς ἀπὸ τῆς ἁγίας πό-
λεως εἰς τὴν κάτω, κατὰ τὴν 25 Μαρτίου καθ' ἣν ἡμέραν πα-
νηγυρίζεται ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελίστριας, ἐν
τῇ κατὰ τὴν Ἐρμούπολιν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, συνώδευ-
μένης μετ' ὅλην τὴν φρενὴν, κτλ. Ὁ ἤδη Διοικητὴς Σύρας
καὶ Μυκόνου Κύριος Ἰω. Ἀμβροσιάδης ὅχι μόνον εὐωκε
τοιαῦτα καὶ ἄλλα ὑποδείγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐργίαν
τῆς ἁγίας Δωρεᾶ (Corpus Domini), καθ' ἣν ἡμέραν
παραβιδήμει εἰς ταύτην ὁ ἐκκαμπρότατος Κύριος Γκο-
τιῆς ἐπιθεωρητὴς τῶν Γαλλικῶν Ἀντιπροξενίων, συνώδευσε
τὴν λιτανεὶαν μετ' στρατιωτικὴν φρενὴν.

Ἀς πληρεφρηθῇ ἡδη ὁ σφοδρὴς ἀνταποκριτὴς του,
ὅτι ὅχι μόνον οἱ Καθολικοὶ Σύριοι δὲν ὑψύσαν ποτε παρά-
πωμα διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν των,
ἀλλ' ἐναδρύνονται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν εὐνομίαν, εὐταξίαν
καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ δόγματός των.

Ἐν Σύρα, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Κουκουλάς, Ν. Φωκάς, Γ. Ροῦς-
σος, Α. Σάλαχας, ὁ γραμματεὺς Γ. Γιουστινιανός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἄφησεν, ὡς λέγεται,
πλεῖον ἢ 45 ἑκατομμυρίων Φρ. χρὴν, ὁ δὲ Δελφίνος 4 ἑως

5 ἑκατομμυρίων, καὶ ἡ Δέσποινα τῶν Βιτουρίγων (Berry) 6
ἑκατομμύρια.

(Le Sémaphore.)

Ὁ Λόρδος Ἐξμινστέρ, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγγλίας Ναύαρχος
τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας, ὁ Κύριος Σ. δ. εἰς Σμ. 7, Ναύαρχος
τῆς λευκῆς, καὶ ὁ Κύριος Ἐδ. Κόδριγκτον Ὑποναύαρχος
τῆς λευκῆς.

(Ἰ. Φ. Ἰον. Νῆ.)

Ποικίλα.

Τὴν 4 καὶ 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔπεσε περὶ τὴν
Καλάβριαν, Ῥώμην καὶ Λούκκαν μεγάλη ποσότης κόνης
κοκκινωπῆς. Καὶ καταρχὰς μὲν ἐνομίσθη ὅτι ἡ κόνη αὕτη
ἐξεράσθη ἀπὸ τὴν Αἴτνην, ἀφ' οὗ ὅμως παρετηρήθη ὅτι αὕτη
ἔπεσε πολλὴ καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἀκόμη ἐπαρχίας
τῆς Σικελίας, ὅτι ἐφέρθη ἀπὸ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι, κατὰ
τὴν γενομένην ἀνάλυσιν, δὲν ἠδύνατο νὰ παρομοιωθῇ με-
τὰ τῶν ἡφαιστίων Τόφρας, ἐγνωρίσθη ὅτι δὲν προήρχετο
ἀπὸ τῆς Αἴτης. Περὶ τῆς κόνης ἔπεσεν εἰς τὴν Σικε-
λίαν ἐν ἔτει 1807 καὶ 1813, καὶ ἐγνωρίσθη 7-7ε ὅτι ἐπά-
ρθη ὑπὸ τριμερῶν θυέλλων ἐκ τῶν ἰσθμῶν τῆς Αἰθιοπίας, καὶ
βρεῖται πέραν τῆς Σαλαμίνης, ὅτι τοῦ νότου. Ἐρρῆθη εἰς
τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἀνηγγέλη δὲ καὶ ἐκ τῆς
Ἀθροικῆς ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου ὁλόκληρός τις συνο-
δὸς (εὐδαίμων) εἰσῆλθε ἐν τῇ εἰς, βυθὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ τῆς Ἀθροικῆς. Ἐκ πάντων λοιπὸν συμπεραίνεται ὅτι ἡ
κοκκινωπὴ αὕτη κόνη ἐφόρθη εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῶν πεδ. ἀ-
δων τῆς Ἀθροικῆς ὑπὸ βλαίου εὐρεῖ ἀνέμῳ.

Περὶ τῆς βορρῆς κόνης ἐσκέπατε τὴν πεδιάδα τῆς
Λούκκας καὶ κατὰ τὴν 27 τοῦ Μαΐου.

Τὴν 3 τοῦ Ἰουνίου πάλιν τὸ αὐτὸ φαινόμενον. Τὸ ὁποῖον
εἶχε γένῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἠκολούθησε καὶ εἰς τὴν Καλι-
αριν, πόλιν τῆς Σαρδηνίας. Ὁ αὐτὸς ἔπεσε βεβαίως πα-
ρομοιωμένη ἐσκέλισθη ὁ οὐρανός, ἐν ᾧ αὐτὴ μεσημβρία, τοσοῦτον,
ὥστε εἰς ἀθροισμὸν ἀναψιν φερόμενα. Μ-Τε τρεῖς ὥρας δι-
σκεδάσθη τὸ σκότος διὰ τῆς πλώτους πολλῆς κίνεως κοκ-
κινωπῆς, ἥτις προσεκλήθη εἰς τὰ πανία καὶ εἰς τὰ φύλλα
τῶν δειδῶν. Ἡ θάλασσα ἐταλεύετο παραδόξως καὶ πολλὰ
πλοῖα ἐναυάγησαν.

Τὸ 1831 καὶ 1837 θέλουν συμβῆ ὁλικαὶ ἐκλείψεις
τῆς σελήνης. Ἡλικὰ δὲ μερικὰς ἐκλείψεις ἔχομεν νὰ
ἴδωμεν κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1836 καὶ 1842, καὶ τὴν
περὶ φημὶν δακτυλιοειδῆ κατὰ τὸ 1848, ἥτις θέλει εἶναι
πολλῆς περιεργείας ἀξία εἰς τοὺς σιδοὺς.

(L' Echo Francais.)

Ἐπιδιδόθῃσις. — Ἀρ. 76, Στ. γ, Στίχ. α β,
Στίχ. 2, ἀντὶ: ἡμῶν, γράφει ἡμῶν.